

V této práci se chci věnovat prevenci sociálně patologických jevů na základní škole a zvláště osobě školního metodika prevence. Školní metodik prevence má být jakýmsi managerem prevence sociálně patologických jevů na základní škole. Jeho funkce je ustanovena podle metodického pokynu č.j. 14514/2000-51. V první části práce uvádím terminologii a legislativu týkající se prevence sociálně patologických jevů na základní škole, zmiňuji stručný vývoj preventivních aktivit po roce 1989. Pozornost věnuji činitelům ovlivňujícím chování a prožívání dětí na škole. Informuji o tzv. interních a externích představitelích primární prevence na základní škole. Tato část práce je zakončena seznámením se Standardy certifikace preventivních činností. Druhá část textu se zabývá metodami a formami školní práce, které vedou k osvojení tzv. preventivních kompetencí. Pokouším se nahlédnout do preventivních činností, které lze realizovat při výuce, či při ostatních školních aktivitách. Uvádím zde také základní rizika spojená se vznikem sociálně patologických jevů na škole. V závěru této části jmenuji základní kritéria pro hodnocení preventivního působení a rovněž se zmiňuji o úspěšném kanadském projektu COPE.